NEWSLETTER

Province of Sri Lanka / Pakistan

April 2025 - Volume 36

Congratualations Dear Sisters
On your Final Commitment !

Welcome to Good Shepherd Family

Contents

The Message from The Province Leader 4

Sharing of the joy of Christmas.....5

අපි ගිය තලවිල වන්දනා ගමන 5

RESTRUCTURING 6

Called to Eternal Happiness 8

යහපත් එඬේරා භාවනාශීලී සොයුරියන්ගේ 9

Centenary Celebration of Good Shepherd Sisters Presence in Wattala 10

A Tribute to Mrs. Crescentia Corera 11

වෙනසක් සොයා.....12

Prisoners Are Human Beings..... 13

Positive Parenting Programme..... 14

Photo Gallery 15

සමිඳුන්ගේ හඬේ රාවය සොයා යන අවධියයි මේ 19

When the Lord calls..... 19

Gratitude is the Memory of the Heart 20

දූතික සේවයෙන් බිඳක් 20

Heal Your Life With 4R's!.....22

Good Shepherd Sri Lanka's Interventions at One of Sri Lanka's Coastal Areas, Mankerny..... 23

රැඳවියකුගේ දියණිය 25

Rose Virgini Club- Good Shepherd Convent Kotahena 25

Birthdays 26

Feast Day..... 26

Birthday & Feast Day 26

පන්හිද මෙහෙයවන අත..... 27

A Journey of Renewal: An Experiential Sharing 28

ග්‍රීන් ලංකා ව්‍යාපෘතිය 30

Happy Jubilee.....31

The Message from The Province Leader

Lent – The Favourable Time

We are preparing to follow the path of Lent, which will lead us to the solemn celebration of the central mystery of our faith—the Passion, Death, and Resurrection of Christ.

We call this period the "favourable time" that the Church offers us to contemplate the work of salvation accomplished by our Lord on the Cross.

How can I, or we as a community, transform this time into a truly meaningful one?

How should we respond to Jesus's invitation to conversion during this Lenten season? How can we bring about true change in our lives?

"*We are going up to Jerusalem*"
(Mk 10:33).

Jesus, having completed His mission in Galilee, now calls His disciples to walk with Him toward Jerusalem.

"They were now on the way up to Jerusalem, and Jesus was walking ahead of them"
(Mk 10:32).

Jesus led the way from Jericho to Jerusalem, fully aware of the suffering that awaited Him. He was not a timid or fearful leader—He went ahead of them.

Are we running away from the crosses caused by our limitations or the challenges of community life?

Like the disciples, who knew the risks of following Jesus to Jerusalem—where He was predicted to be arrested—yet did not abandon Him, their Leader, in this journey.

The Cross was not the end for Jesus; the Resurrection followed.

Is my life a true witness to the Risen Christ, filled with peace and joy?

As we approach our Province Chapter, let us as a Province, join hands and enter into the Paschal Mystery of Christ—His suffering, death, and Resurrection.

Let us personally and communally embrace this call: to die to ourselves, to undergo transformation, and to experience the new life that awaits us.

"I have noticed that there is always a house on Calvary somewhere in the institute, but just as great calm follows a hurricane, so great graces follow the cross. We must learn to carry the cross. Our apostolates cannot begin, grow strong, or come to completion except at the foot of the cross. Jesus wills that we follow Him to Calvary."
– Saint Mary Euphrasia

"Easter is the soul's first taste of spring."
– Richelle E. Goodrich

"We are an Easter People, and Alleluia is our song!"
– Pope John Paul II

Sr. Maryanne Perera
Province Leader
Good Shepherd Sisters – Sri Lanka / Pakistan

Sharing of the joy of Christmas

The message of Christmas is profoundly tied to love, compassion, and the sharing of joy. As we reflect on the verse from John 3:16, "For God so loved the world that He gave His only begotten Son," we are reminded that the essence of Christmas is God's gift to humanity—an offering of grace, hope, and redemption. This divine act calls us to emulate God's love by sharing it with others, particularly those who are less fortunate or facing difficulties.

Inspired by the God of abundance, we shared dry rations with 10 families in desperate need, who are struggling to secure their daily bread. The smiles on their faces brought joy to our hearts.

On Sunday, December 22, 2024, seven girls from the Children of Mary joined us to celebrate the joy of Christmas. Among them, four girls—Nethuli, Hiruni, Nethangi (Grade 6), and Christila (A/L student, who has completed her first retreat)—have expressed their desire to follow Jesus, the Good Shepherd.

We held a prayer service to thank Jesus for all the graces received throughout 2024 and offered a decade of the Rosary. The girls exchanged gifts, presented a beautiful dance, and sang Christmas carols. As a community, we shared gifts with them, and they enjoyed refreshments together with the sisters.

On this day, a Thanksgiving prayer service and lunch were held with the families of co-workers who assist in daily community activities. The event brought great joy to the families, as they were presented with gifts as a token of appreciation for their dedicated service to the community throughout 2024.

Sr. Shirani Algama

අපි ගිය තැලව්ලු වන්දනා ගැම්ම

2024 නොවැම්බර් මස 22 වන දින එම මනහර දිනයයි. එය සිකුරාදා දිනයකි. උදෑසන පහට පමණ අප ගමන ආරම්භ වුණි. අපට මඟ පෙන්වීම හා ආරක්ෂාව සඳහා පැවිදි හවුලේ ප්‍රධාන සොයුරිය වන ගරු බර්නදෙත් පැවිදි සොහොයුරියත්, ගරු ප්‍රිස්කා පැවිදි සොයුරියත් එක්වූ අතර අප කණ්ඩායමට තිස්නම දෙනෙක්ද ඇතුලත් වුණි.

අප ගමන දේව හස්තයට භාර දෙමින් දේව අම්මාගේ ජපමාලයත්, ගීතිකාත් ගායනා කරමින් ගමන් කළෙමු. කලින් සැලසුම් කර තිබූ ලෙස කරිකට්ටිය දේවස්ථාන භූමියට පැමිණ ගිමන් නිවා, උදෑසන දිව්‍ය පූජාව කරිකට්ටියේ ගුවඩලූපේ දේව මාතා දෙවි මැදුරේදී සිදු කරන ලදී. දිව්‍ය පූජාවේ දේශනයේදී එම දේවස්ථානයේ විශේෂත්වයත්, ලැබුණු ප්‍රාතිහාර්ය බලයත්, ගුවඩලූපේ දේව මාතා දර්ශනයත් පැහැදිලිව හා අර්ථවත්ව කියා දෙන ලදී.

ඉන් අනතුරුව තලවිල ශාන්ත ආනා දෙවි මැදුර කරා ගමන් ඇරඹුවෙමු. එම පුද බිමට ඇතුළු වන විට අමුතු ගෞරවාන්විත බවක්, මෙන්ම බය භක්තියක් ඇති විය. එය අප කලින් නොගිය තැනකි. එහි විශේෂ බවක් දැක ගත හැකි විය. අප කණ්ඩායමක් ලෙස ශු. පැයට සහභාගි වූයේ අලුතින් ඉදිකරන ලද දිව්‍ය සත්ප්‍රසාද නිවහනේදීය. ඉන් පසුව ප්‍රධාන දෙවි මැදුරට ගොස් පෞද්ගලික යාච්ඤා වල යෙදී භාර භාර වී ශා. ආනා තුමිය ළඟට ගොස් අප පවුල් හිතුවතුන් වෙනුවෙන් යාච්ඤා කළෙමු. දහවල් ආහාරයෙන් පසු අවට සිරි නරඹා ඡායාරූප ගතිමු. යළිත් දෙවි මැදුරට ගොස් ස්තුති කර තලවිල දෙවි මැදුරු භූමියෙන් පිටත්ව ශා. අන්තෝනි මුනිතුමන් ගේ දෙවි මැදුරට පිටත් වුනෙමු. එය කැලෑ පල්ලිය නමින්ද හඳුන්වනු ලබයි. ඒ කුඩා පල්ලියකි. එම ස්ථානයටද යාමට ලැබීම භාගයක් ලෙස ඉදිරිපත් කළ හැකිය.

අප එම ස්ථානයෙන් පිටත්ව යළි පැමිණීම සැදෑ සමයට කලින් සිදුවිය. එන අතර මඟ මාරවිල කුරුස පල්ලියට යාමට අවස්ථාව උදා විය. නමින් කුරුස පල්ලිය කීවද එය සුසාන භූමියකි. අපි එතනට ළඟා වන විටද, එහි සෑහෙන සෙනඟක් වන්දනාව සඳහා සහභාගි වෙමින් සිටියෝය. අපද එහි වැල්ලේ දණ ගසාගෙන යාච්ඤා කළ අතර අපේ අයද දණින් ගොස් කුරුස පාමුලට ගමන් කළහ. එහි පිටත තිබූ කඩ පිළට ගොස් අවශ්‍ය දේ ගන්නට අවස්ථාව ද උදාවිය. අපි යළි නායකකන්ද කන්‍යාරාමයට එන විට රාත්‍රී නමය පසු විය. අප එන විට සින්දු කියමින්, නටමින් ඉතා සතුටින් අවසානය දක්වා පැමිණියෙමු. මෙම දිනය අප

නොදැකපු තැන් හා භාග්‍යවත් තැන් දක්නට වූ අතර නිදහසින් සුහදත්වයෙන් හා රසවත් අහාරින් පිරි දිනයක් විය.

අප හදවත්හී ස්තුතියත්, ප්‍රශංසාවත් පුදමු. අප ගමනට නායකත්වය ගත් අයටත්, අප පැවිදි මව්තුමියන්ලාටත්, අප සහෝදර සහෝදරියන්ටත් (කන්‍යාරාමයේ සේවයේ යෙදෙන) රියදුරු මහතාටත් දේව ආශිර්වාදය නිබඳව ලැබේවායි පතමු.

සැමට ජේසු පිහිටයි.

නායකකන්දේ විවිධ සේවාවන්හී යෙදෙන සහෝදර කැළ

RESTRUCTURING

"RESTRUCTURING": This word has been on our lips and ringing in our ears throughout the past 12 months or more. We attended meetings, reflected, had consultations & discussions, responded to questionnaires on this topic, at Congregational / Province /Community levels. We were satisfied with our responses.

While reflecting on this issue of "RESTRUCTURING" I recalled to mind, a fable I had read more than 10 years ago. It is titled, THE FLOATING CITY OF MERCY.''

It goes like this: Once upon a time, a group of very religious and charitable-minded persons made up of Bishops, Priests, Religious Sisters and Brothers, along with very devoted people such as Doctors, Teachers & Social workers formed a society. Their aim was to instruct people in the Catholic Faith, good morals, upright living and to help the neglected, suffering humanity such as children, orphans, the sick, the aged and those abandoned by society.

In their great desire to carry out these ministries, they bought a large Passenger ship. A part of the ship, they converted into a beautiful church where people were taught the Word of God and where the most inspiring services were held.

Another part was turned into a very good school where poor children were educated under the guidance of efficient teachers.

Still another section of this huge Liner was re-shaped into a modern hospital where hundreds of patients were lovingly cared for. Elsewhere in the ship was a well-provided orphanage, where crowds of orphans were pampered with love and care.

Other parts of the ship were re-modelled to serve as a Home for Elders, a Creche for babies & mothers, a Re-habilitation Centre for Drug-addicts, alcoholics and many other charitable works.

Truly this mighty liner became a "Floating City of Mercy". Working in the ship were a large number of zealous, dedicated priests, Religious Sisters & Brothers, doctors, nurses and social workers. Their devotedness was admirable.

One day, a lonely visitor to the ship noticed a leak in the ship and sea water flooding the hold of the ship.

He immediately raised his alarm shouting, "Doctors, nurses! there's a leak in the ship, hurry up and do something about it!" But they replied, "We are doctors, we are nurses. Our duty is to care for patients and not to engage in ship repairs." So they went about their duties.

Then our man ran to the Religious and the teachers. He shouted, "Rev. Mothers! Dear Teachers! There is a leak in the boat, please do something, It's urgent! But they raised their eyes and mumbled, "Oh no! our vocation is to teach poor children. God never called us to do mechanical works. Finally, indesperation, the man ran to the priests & to the Church Authorities. "Listen! he cried out," There's a leak in the ship! We are sinking! Stop your preaching and ministries! Run to the hole & repair the leak. It's an emergency, Hurry up!

"Not at all" the Church Authorities replied, "Priests are expected to do the work for

which they are ordained. Let the lay people see to it! So, in the "Floating City of Mercy," everyone peacefully went about his or her duties, carrying out the work their vocation called them to do.

A few days later, the ship, with all its occupants, sank to the bottom of the ocean!

For our Reflection:

- What does GOD reveal to me through this story? Why did the ship sink?

- What would I,/could I, have done in a similar situation?

N.B. According to the story, the ocean represents the Universe, the ship represents the world and world - structures. The Society of Religious and charitable people stand for the Church.

Q. What was missing in the staff members on the Liner?

Who were serving the poor and the needy?

In today's context, aren't the world, the Church and Religious Life, in a sinking state? So, what are we called to do today, individually and collectively?

Can you remember the song, "Let there be Peace on Earth and let it begin with ME"

Yes, Restructuring has to begin with one's own life. Today, our Congregational and Province Leadership Teams invite us to a sincere "Soul Searching" as to where each one of us stands - With my God? With my Congregation / My Community / My own Self.

So, at the dawn of this JUBILEE YEAR, let's begin to re-structure our own life that is consecrated and committed to God, to Jesus Christ our Good Shepherd, in order to continue in today's world His Mission, in the spirit of our Founders (Vita Consecrata) who, through word and example, advise us thus:

- "The Father's plan is to see His Son live and reign in us. So, forming Jesus in us should be our wish (desire), our concern and our chief occupation… causing Him to live & reign in us, together with His Spirit & devotion, His virtues and sentiments, His inclinations and dispositions. This is the task that God puts into our hands, for us to work at continually." (St. John Eudes' Lectionary ch.16)
- St.Mary Euphrasia advises us in this manner: "Jesus the Good Shepherd is our model. We must shape ourselves in His image, and live His very life. We will grasp the meaning of our calling in the measure that we put on His thoughts, feelings and affections, until we become His living reflections."

Therefore, the Transformation we wish to see in others in our community, with values, quality in growth & depth, radiating Joy, Love, Charity, Respect for Others, Justice, Truth and so on… "LET IT BEGIN WITH ME!" Instead of complaining or cursing the darkness, let ME light My little Candle to throw light around!

May the Spirit guide us in our honest efforts and struggle to BE, who God wills us to be.

A shared reflection by
Sr. Winifreda

Called to Eternal Happiness:

December 2024 – March 2025

Our Sisters …

1.	Sr. Mary Nirmali Seneviratne	December 12th	(Age 72)
2.	Sr. Catherine Veale (Buried in Ireland)	December 7th	(Age 99)

Departed Family Members …

1.	Sr. Shanthi's (Senior)	Sister
2.	Late Sr. Thiyaga's	Brother
3.	Sr. Juliet's	Brother
4.	Sr. Bridget's	Brother
5.	Sr. Pathmini's	Sister
6.	Sr. Samudra's	Mother
7.	Sr. Gratia's	Mother
8.	Sr. Nita's	Brother
9.	Sr. Prisca & Rosary's	Father
10.	Sr. Josita's	Mother
11.	Sr. Anita John's	Brother
12.	Sr. Annette Fernando's	Father

යහපත් එඬේරා භාවනාශීලී සොයුරියන්ගේ ආරම්භය හා වසර දෙසියක ජුබිලි සැමරුම

2024 නොවැම්බර් 11 වන දින නායකකන්ද යහපත් එඬේරා පැවිදි නිකායේ දෙවි මැදුරේ, අප ජුබිලි සැමරුම් දිව්‍ය පූජා යාගය, දෙවි සම්දුන්ට තුති පැසසුමක් මෙන්ම අනාගත පැවැත්මේ සැලැස්ම ද සිත්හි දරමින් පූර්ණ බලාපොරොත්තු වක්ද සමඟින් භාවනාශීලී හා ක්‍රියාකාරී යහපත් එඬේරා පැවිදිවරියන් ලෙස මෙම උතුම් දිනයට මෙන්ම වරප්‍රසාදී යාගයට බැති සිතින් එක්වුනෙමු.

අප භාවනාශීලී පැවිදි සංඝයේ ආරම්භය ආවර්ජනය කිරීමට අවස්ථාව මෙලෙස දිගහැරුමට කැමැත්තෙමු. වර්ෂ 1825 ප්‍රංශයෙ ටුවර් ආරාමයේ ප්‍රථම භාවනාශීලී පැවදි සංඝයෙ ආරම්භය වූවාය. අප ආරම්භක මව්තුමිය වන මේරි යුප්‍රෙර්සියා ශුද්ධ වූ මව්තුමිය භාරව සිටි තරුණ කාන්තාවන්ගෙ ජීවිත අරමුණු නව පෙරළියකට යොමුව සිදුවීමත්, එයට අනුව කළ ඉල්ලීමත් අප පැවිදි නිකායෙ ආරම්භය විය. එයට ප්‍රබල ලෙස බලපෑ හේතුව වූයේ අප ශු. මව්තුමියගේ ජීවිත ආදර්ශයත්, ඉවසීමත්, යාච්ඤාමය අධ්‍යාත්මයත් වීමත්, දුබල ආත්ම සමඟ සිටිමින් ඔවුන් දේව කරුණාව වෙත ගෙන ඒමත් වීමයි. එයට අනුව 1825 නොවැම්බර් 11 වන දින අප භාවනාශීලී පැවිදි නිකායේ ආරම්භය සනිටුහන් වීම, දෙවියන්වහන්සේ ගේ සැලැස්ම තුළ , එතුමියගේ විශිෂ්ට ඵලයක් වීම ඉදිරිපත් කළ හැකිය. එසේම ශ්‍රී ලංකාවේ භාවනාශීලී පැවිදි සොයුරියන්ගේ ආරම්භය 1963 ජුනි 5 සිදුවූයේ, ඉන්දියාවේ පැවිදි හැඩගැසුම් කාලයට පසුව වීම ද මතක් කරනු කැමැත්තෙමු.

අප භාවනාශීලී සංඝයේ ආරම්භය අවර්ජනය කළ අප වසර 200 වන සැමරුම හා තුති පිදීමේ යාගය, පසුගිය වසරේ නොවැම්බර් 1 වන සඳුදා දින සියලු දෙනා එකමුතු වී ස්තුති පූර්වක හදවතින් දෙවි පුදසුන වෙතට පිය නැඟුවෙමු. ජුබිලි සැමරුම් දිව්‍යා යාගය සිදු කරන ලද්දේ දිව්‍ය සත්ප්‍රසාදිය නිකායේ ගරු හැරල්ඩ් තමෙල් පියතුමා විසිනි. ආරම්භක ගීතිකාවෙන් පසු පැවිදි සංඝයා අරමුණු බලාපොරොත්තු සංකේතවත් කරමින් ඉටිපන්දම්, මල්, ලුණු, සීනි, ජලය, ඊස්ට්, බිත්තරය පූජාසනය වෙතට ඔප්පු කිරීම සිදුවිය. එමඟින් ඉදිරිපත් කළේ දෙවිදු සබැඳියාව තුළ ගැඹුරු වෙමින් විශ්වයේ ජනතාවගේ හා පැවිදි නිකායේ අවශ්‍යතා සඳහා වැය වෙමින්, කැප වෙමින් යාගයක් වීමටයි. එම සංකේත පඬුරු පුද කරනු ලැබුවේ භාවනාශීලී හා ක්‍රියාකාරී පැවිදි සොයුරියන් දෙදෙනෙක් ද, ගිහි සාමාජිකයෙක්, උදව් වෙන දරුවෙක්ද, යුප්‍රේසියා නිවාසයේ දැරියක්ද, ශ්‍රී ලංකා පකිස්ථාන ප්‍රාදේශීය නියෝජනය කරමින් නව තාපස ගෘහයේ නව තාපසිකාවකගෙන් ද යුත් පිරිසකි.

දිව්‍ය පූජා යාගය, ගායනයෙන්, වාදනයෙන්, සැරසිලි වලින් අලංකාර වූ අතර ගරු පියතුමාගේ දේශනයද ඉතා අර්ථාන්විත විය. දිව්‍ය පූජාවෙන් පසු ක්‍රියාකාරී පැවිදි සොයුරියන්ගේ අනෙකුත් සියලු දෙනගේ ආසිරි සුභ පැතුම් සමග දෙවි මැදුරෙන් අප කන්‍යාරාමය භූමියට පිවිසුනෙමු .

අපගේ 200 වන සංවස්තර සිහිවටනය ලෙස අඹ ගසක් රෝපණය කිරීම සිදුවූ අතර තේ පැන් සංග්‍රහයකින් උත්සව දිනය නිමාවට පත්විය . මෙම විශේෂ දිනයට සමගාමීව නොවැම්බර් 13 වන දින ගිහි සාමාජික සාමාජිකාවන්ට, අප තාපස පන්තියේ ආරම්භය, මව් තුමියගේ ජීවිතය, පැවිදි පන්තියේ පැවැත්ම, එදා ප්‍රංශයේ ක්‍රියාකාරීත්වය හා වර්තමාන ක්‍රියාකාරීත්වය ගැන විද්‍යුත් මාධ්‍ය හරහා දැනුවත් කිරීමක්ද සිදු කරන ලදී.

එසේම අපි පැවිදි පන්තියේ ඉදිරිය සඳහා කැඳවීම් ගැනත් කතා කළෙමු. ප්‍රාර්ථනා කළෙමු.

මෙම ජුබිලි උත්සවයට ජන වන්දනාවෙන්, සැරසිලිවලින්, ආහාර පානවලින් සහාය දැක්වූ සැමට ආශිර්වාදය හා ස්තුතිය පුදන අතර, අප ගරු පියතුමාටද දෙවිඳු ආසිරි පතමු. ඔබ සියලු දෙනාටම දෙවි ආසිරි ලැබේවා

.

රෙජීනා පැවිදි සොහොයුරිය
බෙතනි කන්‍යාරාමය

Centenary Celebration of Good Shepherd Sisters Presence in Wattala

We Stand on the Shoulders of Our Senior Sisters !

This Jubilee is a sacred reminder of the sweat and hard labor of our senior sisters, whose lives were dedicated to winning souls and leading them to green pastures. Their unwavering faith, tireless service, and selfless sacrifices have paved the way for the mission we celebrate.

We were very fortunate to gather at the premises of this significant place to celebrate the Eucharistic celebration to praise our Shepherd God, for His countless blessings showered upon this mission.

In 1924, Mother Solange Duchesne responded to an invitation from the parish priest, Fr. Charles Croktain, to send the Francis Xavier Sisters to the Wattala School, which at the time was run by lay teachers. The land for the mission was generously donated by Mr. R.A. Perera, and Mother Solange took the bold initiative to establish the first convent building that same year.

When the English school began, space was scarce, and the sisters even conducted classes in the veranda of the convent. During the schools takeover by the government, the old convent was handed over, and under the leadership of Mother Good Counsel, a new convent was built in 1958, based on the architectural design of Mr.Geoffrey Bawa. The new convent was opened on August 25, 1958, with Mother Gilbert appointed as its superior. At that time, six sisters were teaching in the school, and Sr. Eugene served as its principal.

In 2018, the convent underwent a significant transformation when the old structure was demolished to make way for a new building, which was inaugurated on March 19, 2019. Then, in February 2024, this place was named “Shepherd Centre” to cater to psycho-spiritual well-being. Most recently, in April 2024, the convent was temporarily closed for a few months, but today, by God’s grace, we gather here to celebrate the centennial jubilee of the sisters' presence in this cherished community.

With grateful hearts, we united around the Eucharistic table in the shade of this compound to praise and thank God for His marvelous works and abundant blessings over the past hundred years. The sisters have been a beacon of hope and light, sharing their time, talents, and love with those in need. Through their dedication to education, pastoral care, and countless other ministries, they have left an indelible mark on the lives of generations.

This centenary is a moment to reflect on the past, give thanks for the present, and renew our commitment to God’s mission for the future. God’s wonders have been evident through both joys and tears, and His mysterious guidance has sustained the sisters’ work through every challenge.

We celebrated this milestone, grateful for the enduring legacy of the sisters and their faith-filled journey, trusting in God’s continued intervention to lead us forward in His mission for His people. With grateful hearts, we remember all our sisters who have been part of this community over the past 100 years and have given their tireless contributions to sustain this mission. May our Shepherd God guide us as we continue this sacred ministry for another hundred years!

Sr. Lakshmi Fernando
Shepherd Centre
Wattala

A Tribute to Mrs. Crescentia Corera

Born: June 15, 1942 **Called to Eternal Rest:** February 26, 2025

With hearts filled with sorrow yet deep gratitude, we bid farewell to Mrs.Crescentia Corera, a beloved Partner in Mission of our Congregation for more than 30 years, from its inception here in Sri Lanka. Her passing on February 26th has left a void in our hearts, but her legacy of love, compassion, and selfless service will continue to inspire us. Crescentia was a rare soul who lived an exemplary and fruitful life, touching countless lives with her warmth, kindness, and unwavering faith.

As a Partner in Mission, Crescentia wholeheartedly embraced the spirit, charism, and values of Our Lady of Charity of the Good Shepherd. These were not just ideals she upheld; they were woven into the very fabric of her being. Through her attitudes, actions, and way of life, she embodied the love and compassion of Jesus, the Good Shepherd, allowing many to experience His tenderness through her presence.

Beyond her commitment to our congregation, Crescentia was a devoted Cursillista, a Senior Organist at St.Lucia's Cathedral, Kotahena, a dedicated Teacher, a compassionate Counsellor, and a loving Wife, Mother, and Grandmother. Her life was a symphony of faith, service, and devotion.

I was blessed to first meet Crescentia—affectionately known as 'Cres'—in 1983 at Good Shepherd Convent, Kotahena, when I assumed the role of Principal of the Collegiate School. She was then teaching Chemistry to Advanced Level students. From the very first moment, she welcomed me with open arms, offering her unwavering support, wisdom, and experience. That meeting marked the beginning of a profound and lasting relationship spanning 42 years, a relationship that enriched my spirituality, deepened my wisdom, and strengthened my capacity. To this day and beyond, my heart overflows with gratitude for all that she imparted to me.

In 1992, Crescentia took on a new role at St.Bridget's Convent, Colombo 7, as the Head of the newly opened Computer Centre. In addition to this responsibility, she served as the school counsellor for 25 years, guiding students, teachers, and parents through the complexities of life with her wisdom and compassion. She was also a steadfast confidante to every Principal she worked with, generously offering her time, energy, and vast knowledge.

Following her retirement from teaching after 50 years of dedicated service at Good Shepherd Convent, Kotahena, and St.Bridget's Convent, Crescentia continued to serve with love and commitment at the Good Shepherd Provincialate, Nayakakanda. For over a decade, she devoted herself to this work, giving generously of her time and talents until the very end.

A woman of deep faith, Crescentia was a Cursillista whose only desire was to grow in likeness to Jesus and radiate His love to all she encountered. For over 40 years, she served as a Senior Organist and Liturgist, making the Eucharist the center of her life. Together with her beloved husband, Dominic, she faithfully attended daily Mass at the Cathedral, drawing strength and nourishment from the Eucharist and the Word of God. Her faith was unshakeable, her trust in God's providence unwavering. She faced life's challenges with courage, always surrendering to God's will, knowing God would guide her through every storm.

Her life was a testament to God's love. She did not merely speak of faith—she lived it. Through her humility and grace, she extended warmth, generosity, and compassion to people of all walks of life, transcending boundaries of age, race, religion, and social class. She was a beacon of love and service, leading others to God not just through words, but by the powerful example of her life.

One of the most admirable aspects of her journey was the blessing she bestowed upon her one and only daughter, supporting her desire to serve God as a Good Shepherd Religious. She continued to uphold her in prayer, offering her maternal blessing in quiet strength and unwavering faith.

Those who knew Crescentia can attest to her passion for Christ and her passion for humanity. It was indeed a gift to have known her. Her life was an offering of love, a song of service, and a reflection of divine grace. Though she is no longer with us, the seeds of love she has sown will continue to bear fruit in the lives of those she nurtured and transformed. Through them, our Creator is glorified.

May her beautiful soul rest in the loving embrace of our Shepherd God.

Sr. Rohini Mendis,
Bolawalana

වෙනසක් සොයා

මවක් ගැහැණියක අත්තම්මෙක්ය
ඔවුන් හිඳිනා කොරිඩෝවේ
ළඳරුවන් එනතුරු හෝරා කිහිපයක්

නැත බාධාවක් කිසිවෙකු හට
ගෙතුවාය ජීවිතය නවමු රිද්මයකින්
නෙක වරණ මුසුවී දැතේ
දැවටෙනා හුයෙන්

අසුන අහිමි වී බිම පතිත වූවත්
පිපුනි කුසුම්
දහස් ගණනින්
රටා මවමින් ධවල රෙදි කඩමත

වැටුණත් අසුනෙහි සිත නොවැටිණි
නව මං සෙව්වෙමි ලබමින් අරුතක් දිවියට

පහවිය ගොරහැඩි බව රෙදි කඩින්
සරසනා කල මල් දමින්
කවුද සිතුවේ පිල්කඩ හිඳිනා ලදුනේ
ඔබ දැතින් අසිරිය මැවිය හැකි බව

නිහඬ හෝරා ගෙවෙනා කල
නෙක මල් රටා
තරග කෙරුවා ඇඟිලි තුඩු මතින්
මල් සිනාසෙන විට ඔබ ද සිනාසුනි
ඔබ සිනාසෙන විට මල් ද සිනාසුනී

යැදුමේ අරුත කිම සබඳ
දෙවිඳුන් දකිනා අසරණ යා තුළ

පහදා දුන මැන
දෙව්වදන
සංගමනශීලී ස්ප්‍රිතුවකින්
වෙනසක් සොයා ඉදිරි ගමනට

Sr. M. Teresa Perera
Wellawatta

"Prisoners Are Human Beings"

— a powerful slogan etched upon the walls of Sri Lanka's largest prison—never fails to catch my eye each time I pass by. It serves as a poignant reminder of the dignity inherent in every soul, regardless of their past. Yet, as I reflect on the silent struggles endured by the families of those behind bars, I cannot help but feel that another truth deserves equal recognition: that the families—especially the innocent children of prisoners—are human beings too, deserving of compassion, support, and a chance to thrive beyond the shadows of their circumstances.

As Chairperson of Friends of Prisoners' Children (FPC), I take great pride in continuing the work of our beloved founder, the late Sr. Mary Immaculate De Alwis. A devoted Good Shepherd nun and former Principal of St.Bridget's Convent, Colombo 07, she established FPC in 2005 with a heart full of compassion. Her vision was to uplift the educational standards of prisoners' children, ensuring they had access to opportunities that could transform their futures.

Our scholarship program provides financial support to children whose parent or parents are serving either a death sentence or life imprisonment. With the assistance of the Welikada Prison Welfare Society, we carefully select the students who need our help the most. However, Sr. Immaculate's mission went beyond just education—she was determined to break the stigma surrounding these children. She firmly believed that they should not be defined by their parents' circumstances but embraced by society, given dignity, and encouraged to pursue their dreams. Over the years, I have witnessed countless inspiring success stories from our scholarship recipients, proving that with the right support, these children can achieve great things.

FPC began as a humble school project initiated by Sr.Immaculate, her former student Mrs. Priyanthi Dissanayake, and her daughter. Despite limited financial resources, they started with just 47 children. Today, through the generosity of well-wishers and the dedication of our committee members, we proudly support around 280 students.

On June 4, 2018, I was honored to be entrusted by the Province Leader of the Congregation of Good Shepherd with the responsibility of leading this program as Chairperson. It has been my privilege to carry forward Sr. Immaculate's legacy and work alongside a dedicated team to expand and strengthen this initiative.

A highlight of our program is the annual gathering on the first Sunday of every year at Welikada Prison. This special event allows FPC-sponsored children to spend precious time with their incarcerated parents, fostering emotional connections that are vital for their well-being. Thanks to the generosity of our comittee members and well-wishers, we are able to provide meals, snacks, and ice cream to make the day memorable. At the end of the event, each student receives essential school supplies, including books, stationery, shoe vouchers, and travel allowances, ensuring they are well-equipped for the academic year ahead. Additionally, we provide scholarships to university students to support their higher education, Selected students enrolled in various courses receive financial assistance to help with their academic expenses and special three gifts each are awarded to students who achieve the highest results in the O/L and A/L examinations as a recognition of their outstanding performance.

As I look to the future, I remain committed to Sr. Immaculate's mission of empowering these children through education and acceptance. I deeply appreciate the unwavering support of our donors and well-wishers, whose kindness and generosity continue to make this journey possible. Together, we can build a brighter future for these children, giving them the opportunities, they rightfully deserve.

As the Chairperson, I am proud to say that our organization is well-managed and continues to operate successfully under my supervision.

In 2025, we will celebrate our 20th anniversary, marking two decades of dedication to our mission.

As a Good Shepherd nun and a dedicated member of the Welikada Prison Welfare team, my mission is to be a beacon of hope and compassion for those who find themselves in the shadows of incarceration. I am blessed to organize and lead significant spiritual and welfare initiatives within the prison, including Sunday Masses for both the men's and women's sections, Rosary devotions, Gospel sharing, and meditation programs that bring solace to weary souls.

Beyond spiritual nourishment, I also coordinate medical campaigns, visit prisoners, listen to their stories, and extend support to their families, offering counsel and encouragement during their most difficult times.

Special occasions such as Christmas celebrations, the Way of the Cross, and Easter programs are moments of deep grace, reminding all—both prisoners and their families—that God's love knows no bounds. Though the work is demanding, I embrace it with a joyful heart, drawing strength from God's infinite mercy. In serving the least among us, I am humbled to witness His presence in the most unexpected places, reaffirming that no one is beyond the reach of His grace.

Sr. Chamari Fernando
Welcome House

The Positive Parenting Programme

Date: 29th October 2024 **Venue:** Good Shepherd Preschool, Sea Street, Negombo

Resource Person: Mrs. Shanika Perera (Lawyer, Lecturer, Professional Counsellor, and Past Pupil of Ave Maria Convent, Negombo)

A **Positive Parenting Programme** was conducted on the 29th of October 2024 for the parents of preschool children at Good Shepherd Preschool, Sea Street, Negombo. The session was facilitated by Mrs. Shanika Perera, an esteemed lawyer, lecturer, professional counsellor, and a distinguished past pupil of Ave Maria Convent, Negombo.

The programme commenced with an inspiring and reflective prayer, setting a positive and contemplative atmosphere for the participants. Mrs. Shanika then invited parents to articulate their dreams for their children and write them down. This exercise was followed by a reflection on the challenges they encounter while raising their children. Through this interactive session, parents were encouraged to evaluate their aspirations and the hurdles they face in fulfilling them.

Mrs. Shanika shared her own personal experiences as a housewife and mother, which deeply resonated with the attendees. Her candid and heartfelt sharing served as a great source of inspiration for both mothers and fathers. She emphasized an important perspective: *"A child is not a book in which we write every day, but a book that we read every day."*

During the session, Mrs.Shanika stressed the significance of responsible parenting. Utilizing a multimedia projector, she presented valuable insights and practical strategies for effective parenting. The session was engaging and thought-provoking, prompting meaningful discussions among the participants.

The programme received overwhelmingly positive feedback from the parents. Many expressed their gratitude for the insights gained and the impact it had on their parenting approach. Observing the success of this session and the interest of the participants, another session on *"Responsible Parenthood"* has been scheduled for the 8th of February 2025. Mrs. Shanika has graciously accepted the invitation to lead this session as well.

Notably, there has been a visible improvement in the attitudes of some parents. They themselves have shared that their approach to parenting has evolved positively compared to the previous year. As a result of this programme, they feel more responsible and committed to their role as parents.

Such positive transformations in parenting attitudes are truly commendable. We extend our heartfelt gratitude to Mrs.Shanika Perera for her invaluable contribution and to Sr. Rosary, our local leader, for introducing her to us.

Sr. Nishani Fernando
Sea Street - Negombo

Photo Gallery

Sharing of the joy of Christmas

වෙනසක් සොයා ඉදිරි ගමනට

"ෆ්‍රීන් ලංකා" ව්‍යාපෘතිය

Prisoners Are Human Beings

Good Shepherd Sri Lanka's Interventions at Mankerny

Rose Virgini Club Kotahena

The Positive Parenting Programme

A Journey of Renewal

සම්දුන්ගේ හඬේ රාවය සොයා යන අවධියයි මේ

දෙවිඳුන් සොයා යන ගමනේ දී, ලස්සන තුරුලතා, කුරුලු නාද, සිසිල් සුළං ලස්සනට ගලා බසින ගංගාවක් වැනිය. ගලා යන දිය දහරා වන මා දෙවිඳුන්ට අවශ්‍ය සේ ගලා බසින්නට ඉඩ හරින සේක. එහිදී එම ගංගාව චමත්කාර ගංගාවක් කිරීම සඳහා, දෙපසින් වැඩි වර්ධනය වී ඇති වෘක්ෂලතාවෝ අපගේ දෙමාපියන් වන අපගේම කන්‍යා සොයුරියන්ය.

එම ගංගාව ගලා බසිනා විට එයින් නැගෙන රාවය අප හදවතේ නිහැඬියාව තුළ දෙවිඳුන්ගේ හඬේ රාවය ඇසෙන්නේය.

ගංගාවේ තිබෙන ජල කඳ පිරිසිදු මෙන්, අපගේ හදවත් ද පවිත්‍ර කරගනිමින් ගලා බසින්නේය. ගංගාව ගලාගෙන යාමේදී, හමුවන මාළු පැටවුන් අපගේම සහෝදර සහෝදරියන්ය. ඒ හිදී හමුවන ගල්පර වැනි දෑ, අපගේ ජීවිතයේ හමුවන අභියෝගයන්ය. එම ගල් පරවල දිය දහරාව හැපෙනා විට, එයින් චමත්කාරයක් නිකුත් වන්නේය. ගංගාවේ සිටින මාළු පැටවුන් සතුටින් කාලය ගත කරනා සේම. අපි ද එම ගංගාව තුළ ආත්මික ප්‍රීතියකින් යුතුව ජීවත් වන්නෙමු. ගංගාවෝ සියල්ල එකතු වීමෙන් මහා සාගරයක් සෑදේ. ඒ හමුවීමට නම් පුංචි ගංගාවක් වන මා, එය ගලා බැසීමට සැලැස්විය යුතුය.

මහ සාගරයේ ගැඹුරට යෑමට නම් ගංගාව සාගරය හමුවිය යුතුය. සාගර ගැඹුර තුළ තිබෙන සුන්දරත්වය වචනවලින් කිව නොහැකිය.

එය නම් දෙවියන් හා අප සමඟ තිබෙන විශ්වාසයේ ගමනයි. සාගරයේ ගැඹුර අත්දැකීමට නම් ගංගාවේ තිබෙන, සෑම මිහිරි, අමිහිරි අත්දැකීමක්ම සතුටින් අත්දැකිය යුතුය. දෙවිඳුන්ට කැමති සේ ගලා බසිනා දිය දහරාවක් සේ, ඉඩ හරිමි මා. . . . .

මාගේ ස්ථිර ආශාවකින් යුතුව ලස්සන දිය දහරාවක් සේ ගලා බසින්නට මා ඉඩ හරින්නේය. . . . . .

රනුදි මින්දුලා

When the Lord calls.....

In 2024 all the contemplative sisters from Asia had a gathering in Philippines. At that gathering we were encouraged to find new ways and means to reach the people outside, while living our contemplative way of life.

We the sisters at Kalamulla took this matter seriously as we live right in the midst of ordinary people. We asked the Lord, to guide us to find a new way. Mrs.Manel Fernando and Sr.Chrisanthi Basil came to our community on their way to Beruwala. Mrs. Manel Fernando is the director of the "Janawaodaya at Kalutara and Panadura, she works in the Western Province. Sr.Chrisanthi is one of our Good shepherd sisters, who is working hand in hand with Manel.

They inquired about our way of life and how we help the people in our area. They explained to us about their mission of helping the village people to live a better life. The Lord opened a new path for us to reach the people, by Joining Mrs. Manel and Sr. Chrisanthi in their mission.

While living our contemplative way of life, we shard about the work that Manel and Sr.Chrisanthi are doing for the people in the village. Our lay mission partners, some members of the Catholic Family Movement and different societies of the Kalamulla parish came forward to help us. Our parish priest fr.Denesh gave us his approval and blessing. We encouraged and suggested that 5 persons from each group ,come to gether for the first meeting. It took place on the 12th of January 2025.

The senior director of "Janawabodaya" Mr.Malith Supun addressed the first gathering. About 25 men and women participated in this first meeting.

The topic of the talk was "How to protect the environment for our future generation". Mr.Maltih also spoke about, what is plastic, the dangers that we face when using plastic, and how to use what is thrown away. He also spoke about planting seeds in their gardens and so prepare a good place for future generations to live on. Some of the persons who were there were ready to collect plastic bottles and yogurt cups. Mr.Malith said that he will arrange for the collection and disposal of these materials.

They were given a bun and a packet of milk, which they deeply appreciated. All the expenses were met by the "Janawabodaya" center.

As contemplative sisters, we were behind the scene praying for them, encouraging them, and directing them in their efforts to make this village a better place.

Sr.Patricia Perera,
Little flower Convent
Kalamulla

"Gratitude is the memory of the Heart" SME

Let us thank and praise God for choosing Sr.Priyangika Fonseka to be his follower in the Congregation of the Good Shepherd. We are grateful to God for sending her to Our Lady's School, Nuwara-Eliya as a Principal.

It was when she took over as Principal that there was the outbreak of the Covid 19 pandemic which spread throughout Sri Lanka and the world. Undaunted, she took the courageous step of moving forward by introducing Online zoom classes for the children. Under her able guidance the teachers engaged in teaching our students very successfully, without any interruptions.

She gave priority to religious activities. Every year children received First Holy Communion. Holy Eucharist was celebrated on the first Friday of every month. She organized a Day of Recollection for the children, teachers and also the parents.

She encouraged teachers in charge of Grade 5 classes to do their best and every child, Our Lady's School got good results. The credit goes to Sister.

We are so proud to say that she put up the Smart Room and made the Smart TV available in all the classrooms, thus making it possible for the children to do well in their studies.

Under her guidance the staff organized a well-practiced grand concert which was the best concert ever staged.

She provided the opportunities for children to engage in many Co-curricular activities.

Sister Priyangika always kept the minor staff, and the security guards in mind. She provided them with the necessary facilities which encouraged them to carry out their duties happily and efficiently.

She served as Principal of Our Lady's School for five years, leaving behind a legacy of memories. We bade farewell to her on the 31st of January 2025 during the Holy Eucharist celebration. Rev Fr. Milroy Fonseka, the General Manager of Catholic Private Schools, Central Province, concelebrated with Fr.Camilus Janz, Parish Priest of Nuwara-Eliya and Fr.Shivantha Rodrigo, Rector of Our Lady's Upper school. We as Our Lady's School family wish her God's Blessings in her new mission. May Our Mother Mary be with her on her journey.

Ms. N. Chrishanthi
Amirthanayagam
Vice Principal
Our Lady's School
Nuwara Eliya.

දුනික සේවයෙන් බිඳක්

පසු ගිය වසරේ ජනවාරි මස පිටිපන පැවිදි හවුලට මියුරින්, හෙලීනා කාමන් සංජීවනි එකතු වුනේ ස්වාමීන් වහන්සේගේ ආශිර්වාදය අප ජීවිත තුලට මෙන්ම මෙම ග්‍රාමය පුබුදුවා ලන්නට නිකායේ පරමාර්ථය මුදුන් පමුනුවා ලන්නටයි.

"ඔබ ඉන්න තැන පිපෙන්න."

අප සැමගේ පලමු ප්‍රයත්නය වුනේ මෙම ගෘහය අපට ප්‍රසන්න තැනක් කර ගැනිමයි. භූමිය සහ ගෘහය පිරිසිදු කර ගැනිමට සියලු දෙනාම අධික වෙහෙසක් දරන ලදී. මිසම් වාසින්, දරුදැරියන් ඉතාමත් ලෙන්ගතු අයුරින් අප දෙස බලන්නට විය. දිව්‍ය පුජාවට යන එන අතරතුර සමහරුන් ඇවිත් කතා කිරිම තුල අපගේ ආදරය ජනතාව දෙසත් ඔවුන් කෙරෙහි අපගේ අවධානයත් යොමු විනි. ජනතාවට පැවිදි සොයුරියන් වුවමනායි කියන දෙය කතාවන්, සිනාවන් තුල සාක්ෂාත් කර ගන්නට හැකි විනි. පොදු යැදුම්, සාමුහික බැදිම් අදහස් බෙදා ගැනිමට පැමිනෙණ ජනතාව සුහදව බාර ගැනිම යන සැම දෙයක් සමඟම ටිකෙන් ටික නිවෙස් බැහැ දැකිමට අප පුරුදු විනි.

"ඔබ යම් ගෙදරකට ඇතුලුවූ කල,පළමු කොට මේ ගෙදරට සාමය වේවායි පතන්න. සාමය ලබන්න සුදුසු අය එහි සිටිත්නම් ඔබගේ සාම පැතුම ඔවුන් පිට රැඳෙනු ඇත. නැතහොත් එය පෙරලා ඔබ වෙත එනු ඇත."
ලූක් 10:5-61

නිවෙසකට ගොඩවූ කල සමහර වේලාවන් අනුව නිවෙස තුල රැඳි සිටියේ මව පමණකි, විටෙක දරුදැරියන් කිහිපදෙනෙකු පමණි, තවත් අවස්ථාවක ඔත්පල වුනු පියෙකි එහෙමත් නැතිනම් වයොවෘධ මවෙක් සහ පියෙකි, තනිව ජීවත්වන මවෙකි තනිව ජීවත්වන පියෙකි.

"ජේසු පිහිටයි" කියා අප ඇමතූ පමණින්ම එයට ප්‍රතිචාර දක්වමින් නිවෙසට පිළිගත් අය සිටි අතරම, සමහරුන්ට එවැනි හුරුවක් නැත. ඇතුලට එන්න ද? ආවට කමක් නැද්ද? මෙවැනි ඇමතුම් අපව පිළිගැනීමට ඔවුන්ව ආලෝක මත් වන අවස්ථා ද එමටයි.

ආර්ථිකව, සමාජයව, මානසිකව හා ශාරීරිකව විවිධ ප්‍රශ්න හමුවේ සිනාසෙන්නට උත්සාහ දරන සමුහයකගේ කතාවන් අසන්නට ලැබේ. මේ බොහෝ කතාවල සමහර සාරාංශයන් "ලෝකෙට පරකාසේ, ගෙදරට මරගාතේ" යන කියමන සනාථ කරවන දේවල් වුනි. ඒ වගේම සිස්ටස්ලත් අපි වෙනුවෙන් යාච්ඤා කරන්න. මේකට අපිට ඉක්මනින්ම ජේසු උත්තරයක් දෙයි නේද; සිස්ට මොනවා උනත් අපිට ඉන්නේ දෙවියන් වහන්සේ විතරයි නේද; සිස්ට මට විශ්වාසයි දෙවියො අපව අත්හරින්නේ නෑ කියලා වැනි කියමන් රාශියක් අසන්න ලැබුනි. එම කියමන්ම ජනතාව දෙවියන් වහන්සේව විශ්වාසකරන ආකාරය ගැන අවබෝධ කරගන්නට හැකි විය. තවත් විටෙක සිස්ටස්ලා හතරදෙනාම අපව දුටු තැන කතාකරනවා අපිත් එක්ක සිනාසෙනවා, සිස්ට කෙනෙක් අපේ ගෙදරට ආපු එක ගැන අපට ආසයි, ඒක අපට ආශිර්වාදයක් අපේ ළමයින්ට උගන්වා ගන්න උදව් කරන්න , ඒක අපිට ලොකු උදව්වක් මෙවැනි කියමන් නිතර අසන්නට ලැබේ.

නිවෙස් බැහැදැකීම අවසානයේ "එන්න අපි එකතු වෙලා සුලු යැදුමක් කියමු" යන වදන් සමඟ සාමුහික යැදුම පවුලම ආලෝකමත් කරන බව සමහර අම්මලා ගෙන් අසන්නට ලැබෙන බලාපොරොත්තුවේ වදනකි.

"ළදරුවන්ට මා වෙතට එන්නට ඉඩ දෙන්න,මන්ද දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය මෙබඳුවන්ගේය."
ලූක් (18:16)

ගිය වසරේ මැද භාගය වන විට දරු දැරියන් සඳහා අමතර දැනුම ලබා දීමේ සිංහල ගණිතය ඉංග්‍රීසි පන්ති ආරම්භය සිදුවිණි. ගරු දම්මි, ඩිනාලිකා, රෝසරි, චන්ද්‍රිකා යන සොයුරියන් ද ස්වේච්ඡාවෙන් ඉගැන්වීම් කටයුතු සඳහා දායකවන ගුරුවර ගුරුවරියන් මවුවරුන් සහ දරු දැරියන් පෙරදැරි කරගෙන පිටිපන මිසම් පාලක ඇන්ටන් රංජිත් පියතුමන් දිව්‍ය යාගය සිදු කර ආශිර්වාදය සියල්ලන්ට දානය කරන ලදි.

"ජේසුස් වහන්සේ කාය ශක්තියෙන් හා ප්‍රඥා මහිමයෙන් ද දෙවියන් වහන්සේගේත් හා මිනිසුන්ගේ ප්‍රසාදය ලබමින්ද වැඩුනු සේක." ලූක් 2:52
කන්‍යාරාම භූමියට පැමිණෙන සෑම දරු දැරියකටම විෂයානු බද්ධ දැනුමකට පමණක් සීමා නොවී අධ්‍යාත්මික මෙන්ම සමාජීය වර්ධනයකට අත හිත දිම අප සියලු දෙනාගේම බලාපොරොත්තුවයි. ඒ සඳහා නෛතිකව ගොඩනගා ගත යුතු දේවල් සංවර්ධනය කර ගැනිමට ත්‍යාගශීලි දැත් මෙම ස්ථානයට යොමුකර ගැනිමට අපි උත්සාහයක යෙදෙමු. සෑම දරු දැරියකගේම සෑම පවුලක්ම බැහැදැක පුලුල් අවබෝධයක් සහ සම්බන්ධතා ඇතිකර ගැනිම අපගේ උත්සාහයයි. දරු දැරියන් සඳහා චර්යාධර්ම පද්ධතියක් ඇත. භාරකරුවන්ව දැනුවත් කර දරු දැරියන්ට එය අවබෝධකර දී තිබේ. නිතරම එම ධාර්මිකතා මතක් කර දෙමින් විනයානුකුල දරු පරපුරක් මෙම භූමියෙන් ගොඩ නැන්වීම
සඳහා ගුරුවර ගුරුවරියන් පැවිදි සොයුරියන් භාරකරුවන් සමඟ එක්ව කටයුතු කරන්නට හැම උත්සාහයක්ම දරන්නෙමු. ඒ සඳහා ගුරුවර ගුරුවරියන්ද චර්යාධර්ම
පද්ධතියක්ම තුළ තමන්ව පොහොනි කරගන්නට විශාල ප්‍රයත්නයක යෙදෙමින් පසුවේ.

"දෙවියන් වහන්සේගේ විවිධාකාර වරප්‍රසාද වල විශ්වාසි ගබඩාකාරයන් මෙන් එකිනෙකා ලබා දී ඇති කුසලතා එකිනෙකාට සේවය කරන පිණිස යොදන්න"
(1පිටර් 4: 10-11)

රෝගින්ව බැහැදැකීම, වැඩිහිටියන්ට දිව්‍ය සත්ප්‍රසාද වහන්සේ දානය කරන්නට යාම, නිවෙස් බැහැ දැකීම පෞද්ගලිකව අපව සොයාගෙන පැමිණෙන අයට ඇහුම්කන් දිම, ධර්මය වැලඳ ගන්නට පැමිණෙන වැඩිහිටියන්ට ඉගැන්වීම, දිව්‍ය පූජාවන් තුළ පියතුමාට සහයක් ලෙස දිව්‍ය සත්ප්‍රසාදය දානය කිරිම, දහම් පාසලට දායකත්වය ලබා දිම, තරුණ කතෝලික ශිෂ්‍ය ව්‍යාපාරයට සහය ලබා දිම, දැනට එක් කොට්ඨාශයක පමණක් වෙනම ළමා සමාජයක් පවත්වාගෙන යාම විශේෂකොට අමතර පන්තිවලට සහභාගි වන දරුවන්ගේ මව්වරුන් පෙරදැරි කරගෙන මව් සමිතියක්

ඒකරාශී කිරීම. මිසමේ සමහර මව්වරුන්ද මෙයට එකතුවේ යන සේවාවන් සියල්ලට යහපත් එඬේරික සොයුරියන් ලෙස අපගේ සුහදතාව මිසම් ජනතාවට ගෙනයනු ලබන්නේ ශු.මේරි යුපේසියා තුමියගේ අනුභාවයන් තුලින් අප ලද ජ්වලිතකමේ වේදභාරය ජීවත් කරවමිනි.

-යහපත් එඬේරා සොයුරියෝ පිටිපන

Heal Your Life With 4R's!

"We are made in the image and likeness of God." (Gen 1:27) This is the most precious gift I have received from God. Living my life to its fulness is my gift to God. Hence, I would like to share with you some of the learnings and inspirations I received during the session; "Restoring Wholeness through Inner Child Healing" in which I participated at Serene Pastures.

In the perspective of psychology everyone of us has an "**Inner Pilot**" within us. This 'Inner Pilot' is guided by the Holy Spirit. Therefore, we need to allow our Inner Pilot to work in us, so that we may face challenges and difficult situations in life without fear.

We are wounded people in one way or other – each person carries his/her own woundedness within.

For better service in our mission as well as for healthy communion in community living, it is necessary to have our wounds healed.

The following '**4R'** method could be helpful to heal our wounds.

1. **RECLAIM** – In this first step, we recall our past, our buried wounds, bring them up to the surface of our consciousness and free ourselves from past memories.

2. **RELEASE** – Release our emotions such as anger, anxiety, grief etc. in a healthy manner in order to clean and clear our past.

3. **RECONCILE** – After releasing ourselves from past memories, we work to reconcile ourselves with God, with Myself and with Others.

4. **REPARENT** (Repair)– Re-build our relationship with the whole universe with a pure heart.

As a congregation, we are called to share in the Mission of Reconciliation of the church. (Const. Art. 4)

In our daily living, we need to focus our attention on our attitudes or actions – ***Transference and Counter Transference.***

We are often inclined to act through ***Transference*** which means looking for our family members within our community. For an instance we try to look at our community leader as our natural mother and our sisters as our own siblings. We expect from them what we expected from the family. When our needs are not satisfied by them, we have chaos in community.

Therefore, in religious life, ***Counter-Transference*** would be a better way to have a deeper relationship with one another. The Gospel provides us with better examples which bring more clarity this; "Who is my mother and my brothers; who ever does the will of God is my brother, sister and mother." (Mk. 3.31) It is a counter cultural way of living rather than going with the current trends of the world and society.

Therefore, with the healing power of Jesus the Good Shepherd let us be healed from past wounds and change our way of living and live our Good Shepherd Mission of Compassion, Merciful Love, Justice and Reconciliation more effectively in our world of Today.

Sr. Hashini Fernando
(Novice)

Good Shepherd Sri Lanka's Interventions at One of Sri Lanka's Coastal Areas, Mankerny, Since 2018

Since 2018, Good Shepherd Sri Lanka has been actively implementing various initiatives in the coastal area of Mankerny to support vulnerable children and their communities. One of the primary interventions has been the establishment of Child-Friendly Study Spaces (CFSS), which provide a safe and supportive environment for children to engage in both academic and recreational activities. These spaces are designed to foster learning, creativity, and personal development while ensuring that children have access to essential educational resources. The CFSS centers have become integral in Mankerny, offering structured study sessions, mentorship programs, and play areas that encourage social interaction and holistic growth among children who may otherwise lack access to such facilities.

In addressing the issue of school dropouts, Good Shepherd Sri Lanka has developed targeted programs aimed at re-enrolling children in the formal education system. The organization conducts thorough community outreach to identify at-risk children and works closely with families to understand and address the challenges preventing school attendance. By providing counseling, academic support, and financial assistance for school-related expenses such as uniforms, books, and transportation, the organization has successfully reintegrated many children into schools. Additionally, committees collaborate collaboration with local educational authorities ensures sustainable solutions that prevent further dropouts and encourage long-term academic success among children in Mankerny.

Recognizing the importance of economic empowerment in promoting children's education, Good Shepherd Sri Lanka has facilitated the formation of Self-Help Groups (SHGs), particularly for women in Mankerny. These groups focus on capacity building, financial literacy, and income-generating activities that enable women to support their families and contribute to their children's education. By equipping women with entrepreneurial skills and providing access to microfinance opportunities, the organization has helped families achieve greater financial stability, ensuring that children do not drop out of school due to economic constraints. The SHGs also serve as platforms for collective problem-solving, fostering a community-driven approach to education and child welfare.

To further protect children from abuse, neglect, and exploitation, Good Shepherd Sri Lanka has established Child Protection Committees in Mankerny. These committees work closely with the local community to raise awareness about child rights and protection issues. They actively monitor vulnerable children, intervene in cases of child abuse, and provide immediate assistance when needed. Additionally, these

with local authorities, law enforcement, and social services to create a robust safety net for at-risk children, ensuring their well-being and security in an environment where child protection remains a significant concern.

Expanding the reach of its CFSS initiative, Good Shepherd Sri Lanka has worked diligently to ensure that more children in Mankerny benefit from structured and supportive learning environments. This expansion includes setting up additional CFSS centers, extending outreach programs to remote areas, and forging partnerships with local stakeholders to maximize the initiative's impact. The increased accessibility of CFSS facilities has provided hundreds of children with educational opportunities they might not have otherwise received, significantly improving their chances of academic success and personal growth.

Furthermore, to enhance students' academic performance, Good Shepherd Sri Lanka offers supplementary classes in core subjects such as Mathematics, Science, and English. These additional classes aim to bridge learning gaps, improve comprehension, and prepare students for examinations. Conducted by qualified educators and volunteers, these sessions provide personalized support to students struggling with their coursework. By offering this extra academic assistance, the organization helps students build confidence in their abilities, strengthen their foundational knowledge, and improve overall educational outcomes, ensuring they are well-prepared for future opportunities.

Through these comprehensive interventions, Good Shepherd Sri Lanka remains committed to fostering a nurturing environment in Mankerny that promotes education, protects children's rights, and empowers local communities. By addressing critical barriers to education, strengthening child protection mechanisms, and supporting economic empowerment, the organization continues to make a lasting impact on the lives of vulnerable children and their families in this coastal region of Sri Lanka. And also The Vaharai Divisional Secretariat recognized and awarded GSSL as the most efficient and responsible organization in the region.

The organization was honored for its exceptional service in improving children's education, providing leadership training, empowering women through self-help groups, and successfully reintegrating school dropouts into the education system. With integrating its interventions with government duty bearers in the area. Even other I/NGOs working in this area have recognized it's interventions towards the wellbeing of the most vulnerable children and community. At the same time GSSL's CBCP at Mankerny have made a drastic level sustained changes on the lives of most vulnerable children and community by outreaching its CFSS activities at 12 areas.

Sr. Nirmala Sebastian
Valachchani

අම්මා
පියා නැති දා
දුකින් වැලපී
සිටිය දා ගන කලුවරේ
එලිය දෙන්නට මව ගියා
රටින් එපිටට තනි මගේ...
එකින් එක දා බිංදු වැටි වැටි
තෙතට දිය වී යද්දි පස්
හිරුත් ඔච්චම් පෑව උඩ හිඳ
හිසට හලමින් නපුරු රැස්
කොතෙක් කෙණෙහිලි ලදත් ගාණක්
නොගෙන තරමට ගසක කෙස්
අම්මා කැප නොවුනි නම් අපි
වැළලූ තැන දැන් විසල් ගස්...

රැඳ්වියකුගේ දියණිය

තාත්තා
කුඩා කල මා තුරුල් කරගෙන
සිප වැලඳ පෑ සෙනෙහසින්
මතකයන් ඇත සිතේ සිර වී
අතීතේ සුමිහිරි දවස්

නමුත් අද නැත
අවැසි වූ හැම දිනකදී
නොසිතූ ලෙස ඔබ දුරස් වූයේ
නෙතට කඳුලක් එක්කරන්

බලා හිඳිනෙමි
මග බලා
පිය සෙනෙහසින්
මුසුවන තුටින්

Rose Virgini Club

Introduction

The Rose Virgini Club meditates upon the life of St. Mary Euphrasia, who is the mother foundress of our school Good Shepherd Convent. This club plays a special role as the students get to know on how to face challenges as young woman taking examples from the life of Rose Virgini (St. Mary Euphrasia)

The Rose Virgini club (Tamil medium) has more than 30 members. Rev. Sr. Annunciata Mariyampillai and Mrs. Leema Bianca have been our mentors. The meetings are commenced weekly.

How the meetings are conducted?

The meeting starts with the opening prayer said by one of the club members. Attendance is taken by the secretary. After this the spiritual reading is done based on the life of Rose Virgini. A reflection is given by our mentors. The secret bag collection is collected by the treasurer. Each week tasks are given to the members and they are checked by the president. The meeting is concluded with a closing prayer.

Activities that were done

- Donation for the orphanage
- Quiz competition
- Program at Nayakakanda convent
- Christmas program
- Drama
- Christmas competition

Good Shepherd Convent
Kotahena

"Let's Celebrate"

Birthdays

April	
4	Sr. Veronika
5	Sr. Shirani A.
6	Sr. Jenita
7	Sr. Velani
8	Sr. Maryanne
13	Sr. Pramilla
13	Sr. Josephine
17	Sr. Verlini
18	Sr. Gratia
19	Sr. Nilendra
26	Sr. M. Patrisia
30	Sr. Sujani

May	
2	Sr. Nilushika
6	Sr. Dilrukshika
6	Sr. Shamindani
7	Sr. Rita Mallika
8	Sr. Vajira
13	Sr. Shirani B.
16	Sr. Sanjeewani
16	Sr. Muditha
21	Sr. Lakshmi
23	Sr. Nita
25	Sr. Marieta
27	Sr. Benita (S)
28	Sr. Gertrude
31	Sr. Rose

June	
3	Sr. Heleena
3	Sr. Rose Edward
4	Sr. Eranga
7	Sr. Nilusha
8	Sr. Emaline
10	Sr. Deepthika
18	Sr. Veronica (S)
22	Sr. Pearl
23	Sr. Concepta
28	Sr. Alexandra

July	
4	Sr. Dilrukshi
9	Sr. Renuka
12	Sr. Dayani
15	Sr. Calista
16	Sr. Sarojini
17	Sr. Marie Swinitha
19	Sr. Jean
20	Sr. Wilfred
22	Sr. Annemarie
30	Sr. Irangani

Feast Day

April	
16	Sr. Bernadette
24	Sr. Shirani A.
24	Sr. Euphrasia
24	Sr. Sumudu
27	Sr. Sunita
29	Sr. Catherine

May	
6	Sr. Benita (S)
10	Sr. Solange
19	Sr. Sanjeewani
19	Sr. Fatima
22	Sr. Rita Mallika
24	Sr. Dilrukshi
29	Sr. Clotilda
30	Sr. Jean
31	Sr. Muditha
31	Sr. Murine
31	Sr. Regina

June	
2	Sr. Lalini
8	Sr. Jinali
10	Sr. Majorie
13	Sr. Antoinette
13	Sr. Anelka
24	Sr. Yvonne
24	Sr. John B.
26	Sr. Annie
26	Sr. Anna Rose
26	Sr. Annette De Al.
27	Sr. Sahayamarie
28	Sr. Irangani
28	Sr. Eranga
30	Sr. Lucina

July	
5	Sr. Laetitia
6	Sr. Goretti
9	Sr. Alexandra
9	Sr. Veronica (J)
9	Sr. Veronica (S)
16	Sr. Carmen
16	Sr. Carmini
20	Sr. Janet
22	Sr. Magdelene
23	Sr. Bridget
24	Sr. Chryshanthi F.
26	Sr. Maryanne
26	Sr. Annemarie
26	Sr. Anita Fdo.
26	Sr. Anita J.
26	Sr. Sharomi
31	Sr. Virginie

April	
14	Sr. Chithrangani
18	Sr. Remoshini

May	
3	Sr. Upeka
6	Sr. Ruth V.
8	Sr. Rasangi
15	Sr. Lilian
16	Sr. Sumithra
26	Sr. Sarmila
28	Sr. Shiromi
29	Sr. Anuhiya
31	Sr. Miriam
31	Sr. Janice

June	
7	Sr. Thilini
13	Sr. Annette Fdo.
13	Sr. Analka
19	Sr. Lasika
21	Sr. Rubina
2	Sr. Ayomi
25	Sr. Shanthini

July	
3	Sr. Jennifer
6	Sr. Amithreni
11	Sr. Ruwandi
12	Sr. Chamudi
16	Sr. Imalka
24	Sr. Christina

Birthday & Feast Day

පන්හිඳ මෙහෙයවන අත

"මනහර ගස අවදි කරමු.
අශ්වයාව පනගන්වමු."

මේ හස්තය අද මා ඇදගෙන යන්නේ, ගැඹුරෙන් ගැඹුරට මුල් ඇදගත් මනහර වෘක්ෂයක් වෙතටයි. ඉතා පැරණිම ගසක් වුවත් දැනීම් හැඟීම් ඇතිව භාෂා කීපයක් ම හසුරුවන්නේ, තවත් බොහෝ දෙනකු එහි සෙවන ලබාදීමට එක් කරගන්නා අටියෙනි. එහෙත් අවාසනාවකට මෙන් දැන් දැන් ගසේ එක පැත්තක් දිරාගෙන යන ස්වභාවයක් පෙන්නුම් කරයි. ඒ ගැන එතුමාණන් තුළ ඇති වේදනාව වචනවලින් විස්තර කිරීම ඉතාමත් අපහසුය. දිනක් මා එතුමාණන් අසලට ගිය මොහොතේ දැතම දිගුකොට මා වැළඳ ගත් අයුරු මට මේ දැනටත් පෙනී යනවා.

වර්ෂ 1601 දී කිතු දහම ගැන සමහර රටවල පැවතුණේ පුදුමාකාර ආකල්පයක්. ඔව්, අද මෙන් දේව විනිශ්චය හා සමාජ සාධාරණත්වය සොයා ගිය අයත් එමටයි. එහෙත් දේව දයාව හා අනුකම්පාව ඔවුන් අතර ඉතාම අල්ප විය. අනුකම්පාවට වඩා වරදට දඬුවම් දෙන කෙනෙක් ලෙස බැලූ හෙයින් මේ වෘක්ෂය අද වේදනාවෙන් පසුවෙයි. පැත්තක් මලානික වීමට එක් හේතුවකි මෙය. එසේම එතුමන් පහස ලබා ගැනීමට එක්වන අයද ක්‍රමයෙන් අඩුවී ගෙන යයි. ඒ ඔස්සේ මගේ හදවතට නැඟී යන මේ ගීතයටත් අවධානය යොමු කරමු.

"සයුරු කතරෙ නිම් වළල්ල ඔබව මා තනි කළාද?

ඇත ඇත ඇදෙන විටදී පවන් දිගේ හසුන් එවමි. පවනට ඔබෙ මුව තබන්න වචනෙ වචනෙ එක් කරන්න

පාවි පාවි ඒ පවනැලි මගේ හුස්මට එක්කරන්න...."

මෙලෙසින් අභාවයට යන මොහොතේ පවා ඒ මහා වෘක්ෂය ලෙස පෙනී සිට, ඔබ මා අමතන්නේ 1601 නොවැම්බර් දස සතර වන බුද දින ප්‍රංශයේ ඊ නම් ග්‍රාමයේ අයිසැක් යූඩ්ස් සහ මාර්තා යූඩ්ස් නමැති යුවලට උපන් දරුවාය. අද අප යහපත් එඩේරා පැවිදි නිකාය ඔස්සේ එතුමන්ට ගෞරවය හිමිවන බව කිව යුතුමය. එහි සුළුමුලත් පැවසීමට, මේ පන්හිදම මා තවදුරටත් මෙහෙයවාවි.

මා කතා කරන මේ උත්තම ගස ඔස්සේ සිදුවූ උතුම්ම සිද්ධියක් මෙහිලා සඳහන් කිරීම ඉතාම අගනේය. මේ මහා වෘක්ෂය ඉතාම ලා බාල කාලයේදී සිදුවූ සිද්ධියක් මෙහිලා සඳහන් කිරීම ඉතමා අගනේය. අවුරුදු නමයක් වූ යූඩ්ස්ට සම වයසේ වූ ළමයෙක් කම්මුලට පහරක් ගැසූ විට, මාගේ අනිත් කම්මුලටත් ගසන්නැ යයි කියමින් අනිත් පැත්තත් ඔහුට හැරවූ බවයි. එවකට ඒ සිද්ධිය එතරම් ගණන් නොගත්තත්, අදත් ඒ මහා වෘක්ෂය ඔස්සේ මට දනවන්නේ තවමත් සිය ප්‍රාන වායුව අප යහපත් එඩේරාණන් ගේ පැවිදි නිකායට එක් කරන බවයි.

තවත් අතීත කතාවක් මෙහිලා සඳහන් කිරීමට කැමැත්තෙමි. ඒ තරුණ ජෝන් යූඩ්ස් පැරිසිය බලා ගිය ගමන් මගයි. ඔහුගේ මතු සැලැස්ම ගැන නොදත් දෙමව්පියන්, එහෙත් ඔහු නැවත හැරී ආවේ දෙමාපියන්ගේ ආශිර්වාදය ලබාගෙනම ඔරතෝරියානු මුල් ගෘහයට යන අදහසිනි. බලාපොරොත්තු නොවූ මේ හදිසි පැමිණීමෙන් මාපියෝ ප්‍රීතියට පමණක් නොව, පුදුමයට ද පත් වූහ. ජෝන් තමාගේ නව තීරණය ඔවුන්ට හෙළි කළේය. ඊට සවන් දුන් ඔවුන්ගේ මවිතය කේන්තියට හැරුණි. මව සිය විරෝධය පළ කළේ කඳුළිනි. දෙමාපිය ආශිර්වාදය ඔහුට නොලැබිණි. ඉන් නොසැලුනු ජෝන්, අසු පිට නැඟී වචනයක්වත් නොදොඩා පැරිසිය බලා පිටත් විය. වැඩිදුරක් යාමට නොහැකි විය. අශ්වයා මුරණ්ඩු ලෙස නැවතුනේ, කිසිම වෑයමකින් ඌ සෙලවිය නොහැකි විය. මේ අස්වාභාවික සිද්ධියෙන් ජෝන්ට පෙනී ගියේ ඔහු නැවත හැරී සිය පියා වෙත යාමට, දෙවියන් වහන්සේ තමාට දුන් සළකුණක් යයි සිතූ නිසාය. අසූ හරවාගෙන පියා වෙත ගොස්, සිය පියාගේ ආශිර්වාදය ලබා ගෙන පැරිසිය බලා සැතපුම් එකසිය විස්සක් දුර ගමන් ඇරඹිණි. පැය කිහිපයක් ගමන් කිරීමෙන් අනතුරුව අසුගේ කුර පහස ඔරතෝරියානු ගෘහ මිදුලේ ගැටෙනු හේ දිටීය. එහි ශ්‍රේෂ්ඨවරයා වූ රුබෙල් පියතුමා අබියස මෙලෙසින් 1625 මාර්තු 25 වැනිදා, එනම් දේව මාතාවන් මංගල ඇසූ මංගල්‍යය දින, ජෝන් ඔරතෝරියානු සමාජයට භාරගනු ලැබීය. එසේ හෙයින් මේ පැසසුම් ගීයට සවන් දෙමින් ඉදිරියටම ගමන් කරමු.

"මංගල වේවා මැණියනි - ජය ජය මංගල වේවා! ඔබ පැසසේවා සෑම දිනෙ දෙව් මව සේ නැම දේවා.

ඔබ මා මව සේ රැක නපුරෙන් මේ දිවියේ ඔබේ රුබර වූ වත මා වෙත යොමු වේවා"

මෙය කියවා ගෙන යන ඔබ අප සියලු දෙනාම, දේව මාතා රැකවරණයට භාර වෙමින් අපගේ උතුම් කැඳවීම දේව හස්තයට භාර කරමු. පැවිදි දිවියට ඇදී ඒමට හිත කතා කරන අවස්ථාවල දරුවනේ බිය නොවන්න. බාධක කරදර මැද ගමන් කරමු. දෙමාපියන් තුළ, කැඳවීම් වලට උනන්දු කරන ගුණාංගය, වර්ධනය වීමට අපි දෙවියන්ටම කනලව් කරමු. ඔව් ජෝන් යූඩ්ස් තුමාට තව තවත් බාධක ඇති වූවා. ඒ වෙතටත් අවධානය යොමු කරමු.

වර්ෂ 1631 වසන්තයේ උදාවූයේ යූඩ්ස්ගේ නිසල දිවිය සසල කරමිනි. අද මෙන් එදත් රුදුරු වසංගතයක් පැතිර ගියේය. එහෙත් රෝගී අවස්ථාවේම තම මුළු ශක්තිය අවධානය හා කාලය ගිලනුන් වෙනුවෙන් පිදීමට හේ පමා නොවීය. ජේසු නිකායේ කැපුෂින් සොහොයුරන් කීපදෙනෙක් සමග එක්වී, එසේම එම රෝගය අන් අයට පැතිර යාමට ඉඩ නොදී වග බලා ගනිමින්, කටයුතු වල නිරත විය. එසේම පූජක දිවියේ ඉතාම උතුම්කම පෙන්වමින් 1643 මාර්තු 25 , දේව මාතාවන්ට මංගලම්

කීමේ මංගල්‍ය දිනයේ, දේවස්ථානයේ දෙව් මව පිළිරුව අබියස මුනින්තලා වැඳ වැටී තමන්ට ද, ලැබෙන්ට සිටින සිසුන් හා ඔවුන්ගෙන් පසු පැමිණෙන සියලු දෙනාවද ජේසු මරියතුමියට කැප කළහ. මෙලෙසින් එතුමා ලොවටම පෙන්වා දෙන තවත් ඉතා වැදගත්ම උතුම් සාක්ෂියක් මෙහිලා සඳහන් කරමි. ඔව් ඔබ අප සැම දෙනාටම "මරණය ජීවිතයෙ අවසානය නොවේ"

ශු. ජෝන් යූඩ්ස් තුමා ක්‍රමයෙන් තම අධ්‍යාත්මික අවධානය ජේසු තුමන්ගේ දිව්‍ය හෘදයට යොමු කළ බව පැහැදිලි ලෙස පෙනී යයි. ගැඹුරු අන්දමකින් එතුමා තුළ වූ කුරුසියේ අභිරහස ගැන අවබෝධය විස්තර කිරීමට එතුමාට හැකි විය. එතුමා පවසන ලෙස ජේසු තුමන්ගේ දිව්‍ය හෘදය බිඳී ගියේ ප්‍රේමයෙනි. මෙකී ප්‍රේමය, අපේ කළගුණ නැතිකම ඉක්මවූ පියාණන් වෙත දැරූ අධික ප්‍රේමයකි. එතුමාගේ පින්තූරය දෙස බලන විට එය මනාව තේරුම් ගත හැකිය. හදවත දෙදරා ගොස් ගිනිදළු ඒ පිට නැගී යන ආකාරයත්, ඒ සමගම කුරුසිය තුළ, ජේසු තුමන්ගේ කුරුසියෙහි ඇනගසනු ලැබූ මොහොතත් පෙන්නුම් කරයි. ඔව් අප වෙත දෙවියන් වහන්සේ දරන්නා වූ ප්‍රේමය අසීමිත බව වටහා ගැනීමට උත්සාහ කරමු. ශු. ජෝන් යූඩ්ස් තුමාට අධ්‍යාත්මික අනුභසක් මගින් දිව්‍ය හෘදය, කුරුසියෙ මාධ්‍ය කේන්ද්‍රය හා අභස පොළව සම්බන්ධ වන ස්ථානය සැටියටද දර්ශනය කිරීමට හැකි විය. එසේ නම් ඔබ අප සියලු දෙනාම දිව්‍ය හෘදයට හා කුරුසියට ඇති භක්තිය දිනපතා වර්ධනය කර ගැනීමට වෙර දරමු. ශු. කුරුසියේ පංගුකාරයන් වෙමු.

මෙහිදී ඉතාම වැදගත් ලෙසට මේ උතුම් කාර්ය භාරයන් මම මතක් කරමි. එනම් "දයාවේ අප ස්වාමි දුවගේ සමාජය හා යහපත් එඬේරා තාපස සමාජය"යි. මේ උතුම් කාර්ය අපේම කාර්යය ලෙස සලකමින් අප එදා දිව්‍ය එඬේරාණන් අභියස පොරොන්දු ගත් ආකාරයත් අපේ හතරවන වේද භාරය මෙය බව ඉතා කැපවීමෙන් කරගෙන යාමට දිරිය ශු. ජෝන් යුඩ්ස් තුමා, ශු. මේරි යුප්‍රේසියා මව් තුමිය හා එක්වී මංමුලා වූ බැටළුවන් එක් රැස් කලා. මේ අසීරු කාරය කිරීමේදී ගණිකාවන් බොහෝ දෙනෙකු, යහපත් ජීවිත ගත කිරීමට හැරී ආවේ ඒ කැපවීම හා යාච්ඤාවේ බලයෙනි. ඔව් එක් තැනැත්තියක් තැනැත්තෙක් මුළු ලොවටම වඩා වටින බව ඔබ අප සැමදෙනාම නැවත නැවත හදවත තුළම රඳවාගෙන ඉදිරියටම යමු. මත්කුඩු ජාවාරම අද සමාජයෙ තව තවත් දියුණු වෙන මේ යුගයෙත් ගණිකාවන් බිහිවනුයේ හතු පිපෙන ආකාරයටයි. අපේ කැඳවීමට පිළිතුරු දෙමින් දිරිය ගනිමු. මා මුලදී පැවසූ ලෙසට අද මෙහි එක් පැත්තක් වියලි යන ආකාරයක් පෙන්වයි. මේ අපේ ඇල්මැරුණු ස්වභාවයයි. එදා ඒ අශ්වයා මුරණ්ඩු වුවත් නැවතුනේ ඔරතෝරියානු ගෘහ මිදුලේය. එසේ නම් අපි සිත් හරවාගෙන ඒ උතුම් කාර්යයට එක්වෙමු. ඒ ආශීර්වාදය අප සැමට ලැබේවා.

මේරි ලිනට් පැවිදි සොහොයුරිය

A Journey of Renewal: An Experiential Sharing

As young final professed sisters of the Good Shepherd, we embarked on a one-month renewal program from the 28th of January to the 28th of February 2025. This program, organized by the Continuing Formation Committee (CFC), brought together 16 of us who had made our first commitment between 2011 and 2019, along with the sisters preparing for their Perpetual Commitment. It was a journey of deep reflection, transformation, and renewal—one that we now look back on with immense gratitude.

Stepping into the Journey

When we began, we felt like travelers lost in a labyrinth—searching, yet uncertain of where to go. We carried with us questions, inner struggles, and a desire for renewal. The journey was not just about receiving knowledge but about confronting the realities within us. Soon, we encountered the turbulence of our inner world—the unspoken struggles, fears, and confusions that surfaced as we delved deeper into self-discovery.

But amidst that turbulence, grace met us. Step by step, we were guided towards healing, integration, and a renewed sense of our vocation.

Moments of Grace and Transformation

Each session became a doorway to greater understanding and growth. Sr.Kumudini HF led us to

embrace an integrated life, helping us to see the beauty of wholeness in our vocation. Fr.Suresh Raj OFM Cap walked us through the delicate journey of healing our inner child, uncovering wounds that needed gentle care. Fr. Devin IVD deepened our understanding of the theology of vows, enriching our commitment with new insights. Fr. Jeyaraj SJ helped us integrate spirituality and sexuality, bringing harmony to aspects of our identity that are often seen as separate. Finally, Sr. Maryanne rooted us more deeply in our constitutions, leading us to renew our commitment with a profound awareness.

These sessions were not just intellectual exercises—they were lived experiences, touching our hearts and transforming our perspectives.

Community, Joy, and Bonding

Beyond the formal sessions, we discovered the gift of sisterhood in new ways. Moments of recreation—playing games, sharing laughter, celebrating cultural night, and gathering around a campfire—strengthened our bonds. These joyful experiences reminded us that renewal is not only about serious reflection but also about the joy of being together.

The peak of our renewal was the six-day retreat with Fr. Sagara SSS, where we journeyed as *pilgrims of hope*, walking the *path for peace*. Those days of silence and prayer allowed everything we had learned to take root within us. We came out of the retreat renewed, strengthened, and more deeply connected to our mission.

A Grateful Heart Moving Forward

As a beautiful conclusion, we had the blessing of a joyful two-day outing to Ella, Badulla, along with the CFC. It was a time to relax, appreciate nature, and celebrate the journey we had taken together.

Looking back, we are filled with gratitude—for the Continuing Formation Committee (CFC) and the Province Leadership Team (PLT), who made this program possible, and for how God worked in each of us through this experience. We have returned to our communities with renewed hearts, deeper commitment, and a clearer sense of purpose.

Our journey of renewal does not end here—it continues in the daily moments of our consecrated life, as we strive to live as *Pilgrims of Hope, Drawn by Love, and Passionate for Justice.*

With hearts full of gratitude,

Sisters of the Renewal Group (2011-2019)

“ග්‍රීන් ලංකා” ව්‍යාපෘතිය

අප විශ්ව සභානායක ෆ්‍රැන්සිස් පාප් තුමාගේ “අපගේ පොදු නිවහන වන සොබා දහම සුරකිමු” යන කාරුණික ආයාචනයට ගරු කිරීමක් ලෙසද, අප රාජ්‍යනායක අනුර දිසානායක මහතාගේ “ක්ලීන් ලංකා” ආරාධනයට පිළිතුරක් ලෙසින්ද, “ග්‍රීන් ලංකා” නමින් කුඩා වයාපෘතියක් දියත් කිරීමට කාන්තාවන් දිරිමත් කිරීමකි මෙය.

අරමුණ

- සොබාදහම අගය කිරීම
- කාලීන යුග මෙහවරකට දායක වීම
- ඔබ අපගේ ගෙවත්ත, රැකියා ස්ථාන හරිත සාර ගැන්වීම
- මිහිතලය රැක ගැනීම
- ආකල්පමය වෙනසක් ඇති කිරීම
- නව උත්පාදනයට මං පෙත් විවර කිරීම

Green Lanka

Cultivating Change for Our Common Home rooted in Pope Francis's encyclical "Laudato Si," (On c are of our common home) and the present government project “Clean Lanka", we are proud to launc h Green Lanka- a project aimed at empowering women to appreciate and protect our environment.

Green Lanka encourages and invites women to:

- Cherish nature
- Contribute to a vital mission
- Enrich the workplace
- Protect the Earth
- Foster a change in attitude
- Inspire future generations

<u>It is a Symbol of Change</u>

The green-stitched cloth bag representing Gre en Lanka embodies our commitment to enviro nmental stewardship. When you see this symb ol, envision vibrant ecosystems, and women u nited in a mission to care for our planet. Join u s in this inspiring initiative. Together, we can n urture our planet, ensuring a vibrant future for all.

Congratulations !

Happy Jubilee Dear Sisters!

1.	Sr. M Hilda Fernando	20 -Oct -25
2.	Sr. M Peter Claver Jayakody	20 -Oct -25
3.	Sr. M Ita Fernando	20 -Oct -25
4.	Sr. M Ramani Silva	20 -Oct -25
5.	Sr. M Jude Perera	20 -Oct -25
6.	Sr. M Wilfrid Nicholas	20 -Oct -25
7.	Sr. M John the Baptist	20 -Oct -25

1.	Sr. Therese Dias (CGS)	8 - Feb - 25
2.	Sr. Elizabeth Marie Perera	31 - May- 25
3.	Sr. M Rita Mallika Jayathunga	31 - May- 25
4.	Sr. M Prisca Perera	8 - Dec - 25
5.	Sr. Marie Angela Cooray	8- Dec - 25
6.	Sr. M Patricia Rajes Emmanuel	8 - Dec - 25
7.	Sr. M Loretta Daviot	8 - Dec - 25
8.	Sr. M Gilda Fernando (Canada)	8 - Dec - 25

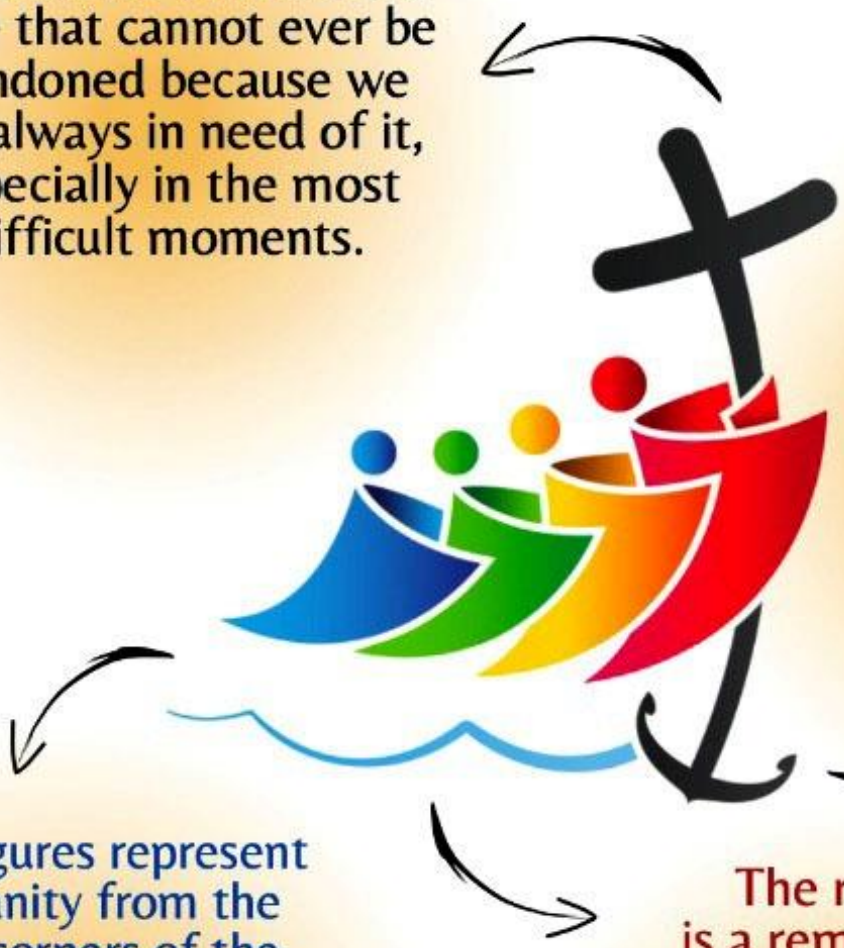

1.	Sr. M Nishani Fernando	8 - April-25
2.	Sr. M Dinesha Fernandopulle	8- April -25
3.	Sr. M Sudarika Fernando	8- April- 25
4.	Sr. M Susani Fonseka	7- Oct – 25
5.	Sr. M Thanuja Jayakody	7 - Oct - 25
6.	Sr. M Rita Abeyaratne	7- Oct - 25

Congradulations dear Sr. Therese...

The cross of Christ is the hope that cannot ever be abandoned because we are always in need of it, especially in the most difficult moments.

The Cross, in the shape of a sail, is transformed into an anchor that imposes itself over the waves in motion. A universal symbol of Hope.

The figures represent humanity from the four corners of the World. They are embracing each other to illustrate the solidarity between the peoples, as the first holds onto the cross.

The rough sea is a reminder of the difficulties of the pilgrimage of life. Often, personal events as well as those of the world, press on us more intensely, demanding a greater hope.

Attention...

You are invited to pen your thoughts and experiences of your shepherding journey in the province newsletter which is a splendid platform to express your views. Please send your articles before 10th June 2025 to newsletterrgs@gmail.com

DICASTERY FOR EVANGELIZATION
SECTION FOR FUNDAMENTAL QUESTIONS REGARDING EVANGELIZATION IN THE WORLD